

KRISTILLISDEMOKRAATTIEN EU-VAALIOHJELMA

1. JOHDANTO

Kristillisdemokraatit ovat rakentajia. Liikkeemme juuret ovat Euroopassa. Olemme ajaneet koko maanosan demokraattista kehitystä ja sosiaalisesti vastuullista markkinataloutta. Euroopan nousu sotien jälkeen on osoitus kristillisdemokraattisen politiikan voimasta. Liike on edelleen Euroopan suurin vaikuttaja. Suomessa me olemme puolue, joka esittää todellisia ratkaisuehdotuksia sen sijaan, että keskittyisimme pelkkään kritiikkiin. Meillä on visio EU:n kehittämiseksi ja meillä on kanta ajankohtaisessa EU-keskustelussa oleviin asioihin.

EU-poliittisessa ohjelmassa tuomme esille vaihtoehdon suomalaiseen EU-keskusteluun ääri vaihtoehtojen välissä. Liittovaltion ja EU:sta eroamisen välissä on kristillisdemokraattinen vaihtoehto, joka perustuu EU:n kehittämiseen itsenäisten jäsenvaltioiden yhteistyöelimenä siten, että päätöksenteko pidetään mahdollisimman lähellä kansalaista. Päätöksiä tulee tehdä lähellä ihmistä alhaalta ylöspäin, ei päinvastoin. Poliitiikan viitekehys tulee olla ensin yksilö ja hänen perheensä, sen jälkeen yhteisö ja jäsenvaltio. Vain koko Euroopan kannalta oleellimmat päätökset tulee tehdä EU-tasolla.

Tämän ohjelman julkaisu ajoittuu ajankohtaan, jolloin EU on yhä keskellä historiansa vaikeinta talouskriisiä. Monet puolueemme ennen Suomen EU:iin ja EMU:iin liittymistä ennakoimista kehityskuluista ovat valitettavasti toteutuneet viime vuosikymmenen lopulla alkaneessa talouskriisissä. Kriisi paljasti euron valuvikoja ja EU:n jäsenmaiden eriasteista haavoittuvuutta kansainvälisen kilpailun paineissa. Kriisi osoitti myös sen mitä tapahtuu kun yhteisesti tehdyistä sopimuksista ei pidetä kiinni. Tämä ohjelma tarjoaa ratkaisun avaimia talouskriisiin.

Talouskriisi ei kuitenkaan ole koko totuus Euroopan unionista. Epäonnistumisista huolimatta EU on myös onnistunut lähentämään eurooppalaisia kansoja ja luomaan maailman suurimman yhtenäisen talousalueen. Euroopan reuna-alueen pienenä valtiona olemme suurimpia hyötyjiä 500 miljoonan asukkaan sisämarkkinoista. Koska olemme rakentajia, pyrimme tuomaan ohjelmassa tasapainoisesti esille myös ne keinot, joilla Suomi ja suomalaiset voivat yhä enemmän hyötyä eurooppalaisesta yhteistyöstä.

Päivi Räsänen

Puolueen puheenjohtaja, sisäministeri

2. ARVOJEN EUROOPPA

Suomen Kristillisdemokraatit kuuluvat Euroopan parlamentissa EPP-ryhmään, jonka taustalla olevan Euroopan kansanpuolueen (EPP) perusvire ja periaateohjelma pohjaavat edelleen vahvasti kristillisiin ja kristillisdemokraattisiin periaatteisiin. EPP:n joulukuussa 2012 hyväksytyyn periaateohjelman mukaan puolueen perusarvot ovat:

EPP: "Ihmiselämän arvo kaikissa sen olemassaolon vaiheissa, vapaus ja vastuu, tasa-arvo ja oikeudenmukaisuus, totuus, solidaarisuus ja subsidiariteetti. Kristillinen ihmiskuva on näiden arvojen lähtökohta. Yhteisen hyvän saavuttaminen on niiden lopullinen tavoite."

- Euroopan kristillinen arvoperinne on selkeästi tunnustettava ja siihen on avoimesti sitouduttava. Poliittisesti tämä merkitsee unionin toimintaa kaikkialla vapauden, demokratian, ihmisarvon ja ihmisoikeuksien edistämiseksi. EU:n tulee olla moraalinen johtaja etsittäessä ratkaisuja kansainvälisiin ongelmiin. Suomalainen luottamuksen kulttuuri on suuri voimavaramme.
- Haluamme edistää unionissa sosiaalisesti, eettisesti ja ekologisesti kestäväää markkinataloutta, joka parantaa kilpailukykyään panostamalla koulutukseen, tutkimukseen ja yrittäjyyteen. Parempaa kilpailukykyä ei tule tavoitella keinoin, jotka loukkaavat ihmisarvoa, heikentävät perheiden hyvän arkielämän edellytyksiä tai riistävät ympäristöä tulevilta sukupolvilta.
- Päätökset tulee tehdä mahdollisimman lähellä ihmisiä, joita ne koskevat, lähtien perheestä, lähiyhteisöstä ja jäsenvaltiosta. Vain koko Euroopan kannalta oleellimmat päätökset tulee tehdä EU-tasolla.
- EU:n tulee toimia myös jäsenvaltioissaan oikeusvaltioperiaatteiden, ihmis- ja perusoikeuksien, uskonnonvapauden ja turvallisuuden edistäjänä sekä vahvistaa näiden oikeuksien noudattamisen seurantaa. Syrjinnän uhrien asemaa tulee parantaa. Lainsäädännön valmistelussa tulee kiinnittää erityistä huomiota mahdollisiin perusoikeuksien ristiriitaisuuksiin, jotta lainsäädännön tulkinta olisi mahdollisimman ennakoitavaa.
- Aineellista hyvinvointia ei saada aikaan ilman sijoittamista henkisen hyvinvoinnin edistämiseen, ihmissuhteisiin, luovuuteen, tieteisiin ja taiteisiin. Eurooppa tarvitsee arvoja, joiden varaan rakentaa.
- Teemme työtä myönteisen uskonnonvapauden puolesta. Jokaisella tulee olla oikeus uskoa ja ilmaista uskoaan sekä vaihtaa uskontoaan. Myönteiseen uskonnonvapauteen kuuluu myös mm. uskonnonopetuksen jatkuminen kouluissa.

3. EU:N RAKENTEELLINEN KEHITTÄMINEN

Haluamme kehittää EU:ta itsenäisten valtioiden yhteistyöelimenä, joka edistää toimivien sisämarkkinoiden kautta työllisyyttä ja hyvinvointia. Vastustamme EU:n kehittymistä liittovaltioksi. EU:n budjetin merkittävä kasvattaminen, omien varojen lisääminen, verotusoikeus tai velan yhteisvastuu lisääisivät toteutuessaan kaikki liittovaltiomaisia elementtejä, ja kasvattaisivat Suomen kustannuksia ja nostaisivat julkisen sektorin riskejä.

EU:n suuntaa ei tule kriisitoimien varjolla hivuttaa kohti vallan keskittämistä. Jos kehitystä pusketaan eteenpäin vastoin jäsenmaiden kansalaisten tahtoa, menetetään EU:n legitimitetti eli hyväksyttävyyys kansalaisten silmissä.

- Haluamme säilyttää jäsenvaltioiden kansallisen päätäntävällän budjetista ja verotuksesta. Vastustamme velkojen yhteisvastuullisuutta ja vaadimme, että yhteisiä sääntöjä noudatetaan.
- Euroalueen kautta ei pidä viedä EU:a kohti liittovaltiota. Emme kannata euroalueen omaa budjettia, valtiovarainministeriötä ja -ministeriä tai Euroopan parlamenttiin erillistä euroalueen valiokuntaa.

3.1. EU:n budjetin kasvulle rajat

KD:n mielestä EU:n budjetti tulee jäädyttää noin 1% bkt-osuuteen. Jo tällä yhden prosentin bkt-osuudella Suomi maksaa EU:n budjettiin noin 600 miljoonaa euroa enemmän kuin mitä saamme takaisin erilaisina tukina. Jos EU:n budjetti kasvaa, sitä mukaa kasvaa myös Suomen nettomaksuosuus.

- Emme kannata EU:n "uusia omia varoja", emmekä verotusoikeutta. Verotusoikeus avaa tien verojen kasvattamiseen ja johtaa EU:n budjetin paisumiseen kansallisten budjettien kustannuksella.
- Suhtaudumme kriittisesti uusien rahastojen ja virastojen perustamiseen. Niiden myötä budjetti yleensä kasvaa ja valtaa keskittyy kansallisilta toimijoilta EU:lle. EU:n budjetin ulkopuoliset rahastot tulee tuoda budjetin sisään ja sisällyttää unionin rahoituskehyksiin. Vain erittäin perustellusta syystä voidaan hyväksyä rahoituskehysten ulkopuolisia rahastoja. Rahastojen varainkäyttö tulee olla julkista ja läpinäkyvää. Globalisaatorahaston käyttöä on tehostettava rakennemuutostilanteissa ja se tulee rahoituskehyskauden loputtua sulauttaa sosiaalirahastoon. Aluekehitys-, maatalous- ja sosiaalirahastojen välistä koordinaatiota on lisättävä. Rahastojen tarkoitus on lisätä kilpailukykyä, ei toimia tulonsiirtoina.
- Ehtomme rahoitusmarkkinaverolle (FTT) on, että vero on käytössä vähintään kaikissa EU-maissa. Tavoitteena tulee olla aidosti globaali vero. Veron tuotot tulee kohdentaa suoraan kansallisiin budjetteihin, eikä EU-budjetin katteeksi.

3.2. Päätöksentekoon demokratiaa ja läpinäkyvyyttä

EU:lla on laaja lainsäädäntövalta jäsenmaissa sellaisenaan voimaan tulevien asetusten ja kunkin jäsenmaan lainsäädännössä soveltaen voimaan saatettavien direktiivien kautta. Osa komission esityksistä on ollut suomalaisesta näkökulmasta tarpeetonta tai suhteetonta eikä sillä ole välttämättä saavutettu lisäarvoa kansalliseen sääntelyyn nähden.

- Demokratian toteutumisen kannalta Euroopan parlamentin aseman edelleen vahvistaminen ei ole tarpeen. Parlamentissa ei olla tietoisia eri esitysten jäsenmaille aiheuttamista kuluista yhtä hyvin kuin 28 jäsenmaan muodostamassa neuvostossa.
- Vastustamme esityksiä, joiden mukaan Euroopan parlamentin vaaleissa edustajia valittaisiin yhteisiltä eurooppalaisilta listoilta, sillä nuo edustajat tulisivat suurista jäsenmaista.
- Euroopan parlamentin tulee kokoontua tulevaisuudessa vain Brysselissä.
- Suomen tulee työskennellä kansallisen päätösvallan säilymisen puolesta. Suomen eduskunnan tulee komission esityksiä käsitellessään entistä tarkemmin valvoa toissijaisuusperiaatteen toteutumista ja seurata suhteellisuusperiaatteen noudattamista.
- EU- asioiden kansallisen käsittelyn aikataulutuksen tulee mahdollistaa huolellinen valiokuntakäsittely.
- Mikäli perussopimuksia muutetaan, haluamme vahvistaa ministerineuvoston roolia aloiteoikeudella. Tällä hetkellä vain komissiolla on aloiteoikeus
- Emme kannata määränemmistöpäätöksenteon laajentamista.
- Kannatamme nykyistä käytäntöä, jossa jäsenmaat nimeävät komissaariehdokkaansa, ja Euroopan parlamentti hyväksyy tai hylkää heidät. Vastustamme esityksiä joiden mukaan komission jäsenet valittaisiin poliittisten voimasuhteiden perusteella, jolloin jokainen jäsenmaa ei saisi "omaa" komissaaria.
- Päätöksenteon avoimuutta ja läpinäkyvyyttä on lisättävä. Osallistuvaa demokratiaa edistäisi, jos tiedotus parlamentin, komission ja neuvoston toimista olisi jäsenneltyä ja helpommin seurattavaa. Tiedotusvälineiden tulee nykyistä tiiviimmin seurata EU-elimien toimintaa.

3.3. Nykyiset perussopimukset kehittämisen pohjana

Komission kaavailemat muutokset perussopimukseen siirtäisivät lisää valtaa jäsenmailta EU:lle. Talouskriisissä on venytetty EU:n toimenpiteitä nykyisten perussopimusten ääri rajoille, ja sopimusten tulkinnasta on tullut epämääräistä.

Perussopimusten tulevia muutoksia perustellaan jo monella tapaa: uudet kasvu- ja vakaussopimusten määräykset ja kansallisten budjettien valvontavalta pyritään varmistamaan

saattamalla nk. sixpack ja twopack osaksi perussopimusta. Vakausmekanismi EVM on Euroopan parlamentin tai komission valvonnan ulkopuolella ja sitä yritetään saada normaalin valvonnan alle.

- Vastustamme kaikkia yhteisvelan muotoja ja nykyisen perussopimuksen 125 artiklan purkamista, jossa jäsenmaita kielletään ottamasta vastuulleen toistensa velkoja. Emme kannata eurobondeja.
- Vakausmekanismi tulee säilyttää jäsenvaltioiden välisenä järjestelynä ja sen keskeinen päätöksentekotapa tulee jatkossakin perustua jäsenmaiden yksimielisyyteen.
- Vastustamme ”lähentymis- ja kilpailukykyinstrumentin” luomista ja muita toimia joilla lisätään nettomaksajamaiden kustannuksia nettosaajamaiden hyväksi.

4. RATKAISUN AVAIMIA TALOUSKRIISIIN

Nykyinen kansainvälinen talouskriisi on ollut poikkeuksellisen syvä ja pitkäkestoinen. Yksi syy nykyiseen kriisiin on se, ettei vakaus- ja kasvusopimusta noudatettu. EKP:n toimenpiteet ja väliaikaisten vakausmekanismien lainoitus on tasoittanut pudotusta ja siirtänyt ongelmia useamman kymmenen vuoden mittaan ratkottaviksi. Talouskriisissä tarvitaan edelleen monia toimenpiteitä kriisimailta, EU:lta sekä Suomelta.

4.1. Yhteisistä sopimuksista pidettävä kiinni

- Sopimuksista on pidettävä kiinni. Tulee ennalta varmistaa, että jäsenmaa täyttää kasvu- ja vakaussopimuksen vaatimukset ja pyrkii estämään kiinteistö- ja muiden kuplien syntyminen. Pidämme hyvänä EU:n oikeutta tarkastaa jäsenmaiden budjettiesitykset ja määrittellä sanktiot, jos budjettikurissa ei ole pysytty.
- Pidämme tärkeänä että kansallisen budjetin sisältöön ei puututa, vaan budjetti pyritään tasapainottamaan kansallisilla toimilla.
- Lähivuosina täytyy järjeistää pankkisektori koko EU:ssa ja varsinkin Etelä-Euroopan maissa. Elinkelvottomien pankkien alas ajamiset ja yhdistämiset tulee saada alta pois ennen pankkiunionin rakentamista. (*Pankkiunionilla tarkoitetaan pankkien yhteistä valvontaa ja niiden ongelmien yhteistä ratkaisua yhteisten sääntöjen puitteissa, talletussuojaa ja pankkien asiakkailtaan keräämien yhteisin varoin.*) Euroopan keskuspankin, EKP:n, on tehtävä pankeille luotettavat stressitestit, joiden perusteella voidaan ratkaista niiden ongelmat pois pankkiunionin tieltä. Nämä pankkien ongelmat ovat syntyneet kansallisen pankkivalvonnan alla ja kansallisesti ne pitää myös ratkaista.
- Pankkien keräämien kansallisten talletussuojarahastojen siirtoa yhteiseen eurooppalaiseen talletussuojarahastoon ei pidä toteuttaa. Myös vakausmekanismi EVM:n tuki pankeille tulee

jatkossakin sitoa erikseen yksimielisesti ratkaistaviin tapauksiin ja vahvasti ehdolliseksi. Pankkiunioni tulee toteuttaa tavalla, joka minimoi pankkien kriisinhallinnan kustannukset.

- Kriisi paljasti finanssisektorin sääntelyn ja valvonnan puutteet useissa jäsenmaissa. Viime vuosina on jouduttu rahamarkkinoita säätelemään tiukasti EU:n tasolla. Pankkien vakavaraisuussäännökset on kiristetty, sijoitusrahastojen säännöt on uusittu, maksuliikenteen säännöt on yhtenäistetty jne. On kuitenkin varmistettava, ettei eri lakien yhteisvaikutus estä rahoituslaitoksia rahoittamasta tuottavaa yritystoimintaa, sillä erityisesti innovatiiviset pien- ja keskisuuret yritykset tarvitsevat sekä perinteistä pankkilainaa että riskirahoitusta.

4.2. Kriisimaiden selviytyminen on Suomen etu

Taluskriisin hoito ja välttämättömät rakenteelliset uudistukset sekä kilpailukyvyn vahvistaminen kuuluvat jäsenmaiden vastuulle. Kriisimaissa tarvitaan kansallisen yhteistahdon rakentamista ja velanhoidon kustannusten jakamista siten, että rikkaat maksavat enemmän ja köyhimpien toimeentulo turvataan.

- Kriisimaiden selviytyminen, nousu aallonpohjasta ja lisääntynyt kyky maksaa velkansa takaisin on Suomen etu. Suomen tulee antaa tukea kriisimaille EVM:n kautta vain äärimmäiseen tarpeeseen väliaikaisratkaisuin.
- Markkinatalouden tulee antaa toimia mahdollisimman pitkälle. Sijoittajavastuun tulee toteutua ja pankkien omistajien ja niitä rahoittaneiden tulee joutua ensin maksajiksi. Korruptio ja harmaa talous tulee kitkeä, jotta verot kerätään ja maksetaan ja julkinen talous voi tervehtyä. Jäsenvaltioiden haitallista verokilpailua tulee torjua.
- Kannatamme periaatetta, jonka mukaan kriisissä olevan jäsenmaan tulisi laskea liikkeelle jäsenmaan reaaliomaisuudella taattuina velkakirjoja.
- Eräiden jäsenmaiden velkakriisi on johtanut vaatimukseen niiden korkotason alentamisesta yhteisin velkajärjestelyin. Tämä tarkoittaisi paremmin talouttaan hoitaneiden maiden korkotason nousua, eikä olisi Suomen etu. Mikäli velat otetaan yhteisvastuuseen, heikkenee myös paine vaikeisiin mutta välttämättömiin rakenteellisiin uudistuksiin näissä maissa.

5. HYVINVOINTIA VASTUULLISESTA KASVUSTA

Kilpailukyvyn parantamiseen tähtäävä Eurooppa 2020-strategia asettaa hyviä koko EU:ta koskevia tavoitteita työllisyydelle, tutkimus- ja kehitysmenoille, ilmastolle, koulutukselle ja köyhyyden vähentämiselle. Jokaisen jäsenvaltion tulee tehostaa asetettujen vastaavien kansallisten tavoitteiden toteuttamista. Avainasemassa älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun luomisessa ovat 500 miljoonan ihmisen sisämarkkinat. Suomen vientiin suuntautuvan talouden etu on, että sisämarkkinat toimivat avoimesti, reilusti ja yhtenäisillä pelisäännöillä.

5.1 Sisämarkkinat toimiviksi

- Digitaalisten sisämarkkinoiden eli palveluiden ja tavaroiden sähköisen kaupankäynnin edistäminen edellyttää kattavaa kuluttajansuojaa ja tekijänoikeuksien turvaamista siten, että löydetään oikea tasapaino oikeudenomistajien ja käyttäjien välillä.
- Palveluiden sisämarkkinat kaipaavat olemassa olevan lainsäädännön eli palveludirektiivin parempaa soveltamista.
  - Eurooppa tarvitsee teollisuutta. EU:n jäsenmaiden yrityksiä ei tule asettaa unionin omilla päätöksillä epäedulliseen asemaan suhteessa kansainvälisiin kilpailijoihin, vaan esimerkiksi energia- ja ilmastopolitiikassa on huomioitava teollisuuden etu ja työpaikkojen säilyminen.
  - Kilpailupolitiikan on oltava reilua eikä markkinoita saa vääristää piilotetuilla tuilla. Teollisuuden rakennemuutoksen seurauksiin tulee vastata uudelleen koulutuksella ja uusien toimialojen toimintaedellytyksiä vahvistamalla.
  - Yhtenäinen maksualue ja toimivat maksupalvelut on saatava yhtä sujuviksi maiden välillä kuin maan sisällä ja lisääntyvän kilpailun kautta maksuliikenteen kulut pienemmiksi kuluttajille ja yrittäjille. Tuemme rajat ylittävän sähköisen kaupankäynnin edistämistä mm. luomalla edellytykset verkkotunnistamiselle ja -maksamiselle.
  - Tietosuojalainsäädännössä on huomioitava paitsi kansalaisten henkilötietojen suojan korkea taso myös mm. julkisten viranomaistoimijoiden ja tieteellisen tutkimuksen tarpeet.
  - Suomalainen rahapelimonopoli on hyväksytty sisämarkkinoilla. EU:n asettamia esteitä Suomen pyrkimyksille vähentää ulkomaille pelaamista ei näin ollen ole.
  - Unionissa ja monissa EU-maissa on alkanut prosessi, jossa arvioidaan EU-sääntelyn oikeasuhteisuutta ja tarpeellisuutta. Tuemme EU:n lainsäädäntöä keventäviä ja tarkoituksenmukaistavia hankkeita.

5.2. Sosiaaliturva ja terveydenhuolto kansallisissa käsissä

Pohjoismainen malli, jossa kilpailukykyinen markkinatalous nojaa hyviin julkisiin palveluihin ja sosiaaliturvaan, on osoittanut vahvuutensa myös talouskriisin oloissa. Siksi haluamme säilyttää universaalit ja verorahoitteiset hyvinvointipalvelut ja sosiaaliturvan.

- EU:n ei pidä tunkeutua aloille, jotka perussopimuksissa on rajattu jäsenmaiden toimivaltaan, kuten esimerkiksi opetus-, sosiaali- ja terveystoimen toimialoille.
- Kansallinen toimivalta on suojattava erityisesti sosiaaliturvan ja terveydenhuollon palvelujärjestelmien osalta. Jäsenvaltioiden tulee jatkossakin itse päättää miten järjestävät ja toteuttavat julkiset palvelunsa.

- EU:lle ei tule hakea sellaista sosiaalista ulottuvuutta, joka johtaa sosiaalisiin tulonsiirtoihin yli rajojen, esimerkiksi esitykset yhteisestä työttömyysturvarahastosta on torjuttava. Nämä kasvattaisivat nettomaksuosuuksia väistämättä.
- Sosiaalirahaston tuella on edistettävä hankkeita, jotka tähtäävät köyhyyden ja syrjäytymisen vähentämiseen. Uuden vähävaraisten tukemiseen suunnatun rahaston avulla on jatkettava EU:n ruoka-apuohjelmia yhdessä seurakuntien ja eri järjestöjen kanssa.

5.3. Nuorisotyöttömyyden nujertaminen EU-alueen kärkihankkeeksi

EU:n yleistavoite on 75% työllisyys, Suomen tavoite on ollut nostaa se vuoden 2011 73,4 prosentista 78 prosenttiin. Tavoitteeseen pääseminen edellyttää jokaisessa jäsenmaassa kansallisia ratkaisuja, joilla tuetaan työllisyyttä, ehkäistään syrjäytymistä ja parannetaan yritysten menestymismahdollisuuksia.

Nykymaailmassa työura voi koostua jaksoista monessakin eri maassa. EU:ssa on pyritty sopimaan yhteisistä säännöistä, kun etuuksien saaminen tapahtuu yli jäsenmaiden rajojen. Näiden yhteensovittamisen ei tulisi aiheuttaa kielteisiä muutoksia kansallisiin sosiaali-, terveys- ja eläketurvajärjestelmiin.

- Nuorisotyöttömyyden nujertaminen on nostettava EU-alueen kärkihankkeeksi, emme halua menettää nuorten ikäpolvea työttömyydelle.
- Työttömyyden torjuminen tulee toteuttaa ensisijaisesti kansallisin toimenpitein ja kansallisin varoin.
- Lähetettyjen ja kolmansien maiden työntekijöiden tulee saada työehtosopimusten mukaista palkkaa ja yhtäläiset työolot. Samalla tulee olla riittävästi valvontaa, jotta kaikki yritykset noudattavat samoja sääntöjä.
- Työmarkkinajärjestöjen vapaaseen neuvotteluoikeuteen ei tule puuttua, ja esitykset EU-sääntelystä mm. vähimmäispalkkoja koskien on torjuttava.
- Rakennerahastoista varoja on suunnattava edistämään työllisyyttä ja yrittäjyyden edellytyksiä, samoin maaseudun yritystoiminnan mahdollisuuksien tukemista.
- Euroopan ikääntymisen haasteeseen on vastattava paitsi maahanmuutolla, myös kannustavalla perhepolitiikalla.
- Julkisilla hankinnoilla voidaan tukea talouskasvua; kilpailutusten on oltava avoimia ja tasapuolisia. On hyödynnettävä uudistuneen direktiivin mahdollisuudet huomioida entistä paremmin kokonaistaloudellisuus, elinkaarikustannukset, sosiaaliset kriteerit ja innovatiiviset ratkaisut sekä hankintojen pilkkominen.
- Jäsenmaiden kansalliset käytännöt yleishyödyllisten järjestöjen rahoittamiseksi tulee turvata.

5.4. Yrittäjyys kasvun avain

Eurooppa tarvitsee lisää yrittäjiä päästäkseen jälleen kasvuun ja parantaakseen työllisyyttä. Pk-sektorin merkittävyys eurooppalaisena veronmaksajana ja työllistäjänä on keskeinen. Uudet yritykset ja etenkin pienet ja keskisuuret yritykset luovat Euroopan uusista työpaikoista suurimman osan eli 4 miljoonaa työpaikkaa joka vuosi. Vaikka kolmen viime vuoden aikana itsenäisestä ammatinharjoittamisesta kiinnostuneiden EU-kansalaisten osuus on pudonnut 45 prosentista 37 prosenttiin, lähestulkoon neljä kymmenestä eurooppalaisesta olisi silti mieluiten oma pomonsa. Jos tämä potentiaali saataisiin käyttöön, EU:n liki 21 miljoonan pk-yrityksen määrä kasvaisi miljoonilla uusilla yrityksillä.

- EU:sta tulee kehittää talousalue, jossa yrittäjyys on korkeassa arvossa, siihen koulutetaan ja kannustetaan.
- Yritysrahoituksen turvaaminen ja erityisesti riskirahoituksen lisääminen on keskeistä pk-yrityssektorin kasvattamiseksi ja työn luomiseksi.
- Kaikissa EU:n päätöksissä tulee ottaa huomioon vaikutukset pk-yritysten menestymisen edellytyksiin.
- EU:n jo vuonna 2008 julkaiseman Small Business Act aloitteen tavoitteena on parantaa yrittäjyyttä koskevaa yleistä lähestymistapaa ja ottaa ”pienet ensin”-periaate huomioon poliittisessa päätöksenteossa. Small Business Actin toimeenpanoa on kiirehdittävä yhdessä sitä täydentävän ensimmäisen yrittäjyyspoliittisen Yrittäjyys 2020 -ohjelman kanssa.
- EU:n tulee herätä pienten pörssiyritysten ylisääntelyn kansantaloudelle aiheuttamaan riskiin.

5.5. Osaamisesta ja innovaatioista vauhtia kasvulle

EU:n yleistavoite on sijoittaa 3% bruttokansantuotteesta tutkimus- ja kehitysmenoihin, Suomen kansallinen tavoite on 4% bkt:sta. Tutkimus- ja kehitystyö vaatii yhä enemmän panostuksia, laitteisiin, kokeisiin ja tutkijoiden työhön ja siksi myös tutkimusvaroja.

- Kannatamme yleisen koulutustason nostamista. Työelämä ja tutkimus edellyttävät yhä parempia valmiuksia.
- Kannatamme voimakkaasti tavoitteita koulupudokkaiden vähentämiseksi, sillä nyky-yhteiskunnassa koulutuksen merkitys kasvaa myös työn saannissa ja syrjäytymisen ehkäisyssä.
- Koulutuksessa tulee korostua korkea taso ja luovuuden edistäminen. Tuemme ERASMUS-vaihdon kaltaisia ohjelmia joiden kautta suomalaisetkin opiskelijat pääsevät muualle Eurooppaan hakemaan kansainvälistä oppia ja kokemusta.
- Euroopan tulee panostaa merkittävästi voimavaroja tutkimukseen, tuotekehitykseen ja innovointiin. Tutkimuksen avulla voidaan ratkaista lukuisia tulevaisuuden haasteita mm.

lääketieteessä, energiatehokkuudessa, automatiikassa ja robottiteknologiassa, ympäristöystävällisyydessä sekä materiaalitehokkuudessa.

- Suomen tulee osallistua aktiivisesti EU :n tutkimusyhteistyöhön. Tutkimusrahat on jaettava tulevana vuosinakin projekteihin perustuen tutkimuksen korkealaatuisuuteen. Suomen tulee osallistua mahdollisimman moneen sektorikohtaiseen tutkimusohjelmaan ja ottaa tutkimusyhteistyöstä kaikki hyöty irti. Myös tutkimusyhteistyötä Venäjän ja muiden kolmansien maiden kanssa on kehitettävä. Tutkimusprojekteihin liittyvää hallinnollista taakkaa on kevennettävä.

5.6. Energia ja liikenneyhteydet luovat menestyksen edellytyksiä

Energiapolitiikan alueella on edistettävä uusiutuviin energialähteisiin siirtymistä, mutta samalla varottava uuden liiketoiminnan rakentamista pysyvästi tukien varaan. Eurooppalainen energia- ja ilmastopolitiikka, kansalliset uusiutuvan energian tuet ja esimerkiksi valtioiden ydinvoimaratkaisut vaikuttavat kaikkiin jäsenmaihiin. Uusiutuva energia tuo lisäkustannuksia verkkoon ja vaatii lisää nopeasti käynnistyvää varavoimaa. Yhteisen sähkömarkkina-alueen myötä todennäköisesti sähkön hinta nousee Suomessakin lähemmäksi keskieuropalaista tasoa.

- Paras tapa edetä energia-alan yhdentymisessä on alueellisten sopimusten kautta, kuten Pohjoismaissa on tehty.
- EU:n ei tule tukea kansallisia liikenneinvestointeja. Tuki on rajoitettava aivan erityisten, rajat ylittävien, ongelmien ratkaisemiseen.
- Kannatamme liikenteen päästöjen vähentämistä, ja tuemme keinoja, joilla sähköautot, hybridit, biopolttoaineita sekä muita vaihtoehtoisia käyttövoimia hyödyntävät kulkuneuvot saavat suuremman osuuden maantieliikenteestä.
- Liikennepolitiikassa tulee ottaa huomioon maantieteelliset seikat, pitkät etäisyydet, ilmasto sekä liikennemarkkinoiden erilaiset rakenteet.
- Maakuntien lentokenttäverkon kansallinen tuki tulee mahdollistaa jatkossakin EU:n lentoliikenteen valtiontukisäännöksissä.
- Laajakaistayhteyksien tuki tulee kohdistaa syrjäisiin ja harvaanasuttuihin seutuihin, joissa markkinat ovat toimimattomat.

5.7. Vastuu ympäristöstä on yhteinen

Ympäristöongelmat eivät tunne rajoja. Me haluamme sitoutua ympäristön suojeluun ja luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseen tuleville sukupolville. Ympäristönsuojelu on kokonaisuus, jonka

edistämässä pitää hyödyntää kaikkia toimenpiteitä teknologisesta kehityksestä energiansäästöön. Ympäristön kestävää käyttöä on edistettävä ja luonnon saastumista torjuttava aiheuttamatta kohtuutonta haittaa EU-alueen kilpailukyvyllä ja elinkeinoelämälle.

Pidämme hyvänä, että EU:n yhteiset päästö- ja säästötavoitteet ohjaavat teollisuutta uudistumaan ympäristöystävällisemmäksi, mutta samalla on huolehdittava, etteivät tavoitteet johda teollisuuden siirtymiseen maihin, jossa löysemmät ympäristönsuojelunormit mahdollistavat tuotannon halvemmilla kustannuksilla. Ekologiselle rakennemuutokselle on annettava aikaa sekä selkeät kriteerit ja tavoitteet, jotka voidaan saavuttaa.

- EU:n suurin ympäristöhaaste on ilmastonmuutoksen torjuminen. Suomen tavoitteena kansainvälisessä ilmastopolitiikassa tulee olla laaja ilmastopimus.
- Ympäristösopimuksissa on pyrittävä maailmanlaajuisiin sopimuksiin. EU:n yksipuolisilla toimilla ei pystytä riittävästi vaikuttamaan ilmaston lämpenemiseen.
- Kierrätystä ja uusiokäyttöä tulee edistää jätteiden määrän vähentämiseksi. Jätteiden energiahyödyntäminen täydentää materiaalien kierrätystä.
- Kannatamme sitovaa kokonaistavoitetta päästövähennyksille ja ohjeellisia tavoitteita uusiutuvalle energialle ja energiatehokkuudelle. Ympäristölainsäädännössä on keskityttävä voimassa olevan lainsäädännön koko EU-alueen kattavaan, tehokkaaseen toimeenpanoon ja kehittämiseen.
- Suomen on aktiivisesti edistettävä Itämeren alueen maiden välistä yhteistyötä Itämeren kalakantojen kestäväen pyynnin turvaamiseksi. Valvontaa kiintiöiden ulkopuolisen salakalastuksen estämiseksi on tehostettava. Kalakantojen nykytilan selvittämiseksi on kehitettävä arviointimenetelmiä, joiden on perustuttava tieteellisiin kriteereihin ja kentällä tapahtuviin tutkimuksiin.
- Aktiivista toimintaa Itämeren suojelun hyväksi on jatkettava. Suojelutoimet on valittava ja mitoitettava niin, ettei Suomen merikuljetuksista riippuvaisen vientiteollisuuden kilpailukyvyllä aiheuteta kohtuutonta vahinkoa.

5.8. Maatalous ja luonnonvarat turvattava

Euroopan parlamentti sai Lissabonin sopimuksessa yhtäläisen lainsäädäntövallan maatalouspolitiikkaan kuin neuvosto. Yhteisen maatalouspolitiikan, (YMP) tarkoituksena on vahvistaa jokaisen jäsenmaan omaa elintarviketurvaa ja huolehtia maataloustuotannon mahdollisimman kannattavasta ja tasapuolisesti turvatusta säilymisestä. Siihen kuuluvat yhteisesti sovitut pelisäännöt ja yhteisesti hoidettu taloudellinen tuotantotukipolitiikka. Ilman niitä olisivat niin EU:n oma elintarviketurva kuin elintarviketurvallisuuskin epävarmalla pohjalla.

Maatalouspolitiikassa on huomioitava luonnonolojen tuomat rajoitukset ja jäsenmaan erityisolosuhteet.

- Maaseututuet ovat kivijalka suomalaisen maaseudun infrastruktuurille ja elintärkeitä maaseudun yritystoiminnalle pk-yritysten toiminnan auttamiseksi. Suomen on käytettävä hyväkseen erityiset mahdollisuudet maataloustuotteiden ja elintarviketuotannon viennin kasvattamisessa.
- Elintarvikkeiden puhtauteen, elintarviketuotannon ympäristöstä huolehtimiseen sekä eläinten hyvinvointiin liittyvien määräysten valvontaa ja täytäntöönpanoa on edelleen parannettava EU:ssa.
- Ruuantuotanto ja maaseudun elävänä pitäminen syrjäseutuja myöten on tärkeää.
- Metsäpolitiikka tulee säilyttää kansallisessa määräysvallassa. Parhaiden käytäntöjen kautta voidaan edistää toimenpiteitä kestävänsä metsätalouden edistämiseksi koko EU:n alueella.
- Suomen puuvaroja tulee voida tulevaisuudessakin hyödyntää enintään vuosittaisen kasvun verran puunjalostukseen, puuperäisiin tuotteisiin ja energian tuotantoon. Jos tuotannon sivuvirroille on järkevämpää käyttöä jalosteina, ei niitä pidä ohjata energiakäyttöön.
- Metsätalouden biomassan talteenoton menetelmien kehittämistä on tuettava. Talteenoton vaikutuksia metsämaahan tulee tutkia luonnonvarojen kestävänsä hyödyntämisen vahvistamiseksi.
- Globaali kilpailu luonnonvaroista ja energiareсурseista kiristyy. Suomella on mittavat makean veden, bioenergian ja mineraalien varannot. Luonnonvarapolitiikassa on pidettävä huoli mm. ruuan ja energian mahdollisimman suuresta omavaraisuudesta ja huoltovarmuudesta.
- EU:n tulee myös ulkopolitiikassaan edistää kestävänsä luonnonvarojen hyödyntämistä, puhtautta, jätteiden vähentämistä sekä erityisesti valtamerien puhtautta muovijätteestä, öljystä, radioaktiivisesta jätteestä ja muista vierasaineista. Merivirtojen kautta nämä jätteet kulkeutuvat joka puolelle maailmaa ja vaarana on, että mereen laskettu saaste päätyy ravintoketjun kautta myös ihmisten ruokapöytiin.

6. TURVALLISUUDEN JA VAKAUDEN EDISTÄMINEN

6.1. Ihmisoikeudet EU:n ulkopolitiikan keskiöön

Suomen etu on tasapainoinen kehitys maissa, jotka ovat mahdollisia kriisipesäkkeitä. EU:n naapurisuuspolitiikka on laajentunut syvän demokratiakehityksen edistämiseen. EU:n yhteistyön edellytyksenä tulee yhä enemmän korostaa demokratiakehityksen kokonaisvaltaista tukemista kansalaisyhteiskunnasta lähtien. EU:n kannalta on oleellista saada itäiset ja eteläiset naapurivaltiot rauhanomaisen, demokraattisen ja ihmisoikeuksia kunnioittavan kehityksen tielle.

- EU:n ulkopolitiikassa tulee aktiivisesti hyödyntää ihmisoikeuksista kirjattuja suuntaviivoja.
- Israelin ja palestiinalaisosapuolen välistä konfliktia ei voida ratkaista ulkopuolelta, vaan rauhan tulee rakentua osapuolten kahdenväliseen sopimukseen. EU:n tulee säilyä puolueettomana ja tukea Israelin oikeutta turvallisiin rajoihin sekä edellyttää sen naapurimaita tunnustamaan Israelin oikeus olemassaoloon juutalaisena ja demokraattisena valtiona. Ydin- ja muiden joukkotuhousoseiden leviäminen on estettävä, ajankohtaisinta on estää Irania saamasta ydinaseita.

- EU voi hyväksyä jäsenikseen ne maat, jotka täyttävät jäsenyysehdot. Esimerkiksi nouseva talous Turkki on vielä kaukana ihmisoikeuksien suhteen.

6.2. EU: ulkomaankaupasta vauhtia Suomen vientiin

Suomi on avoin vientivetoinen kansantalous, jolle vapaakaupan lisääntyminen on eduksi. Kansainväliseltä kilpailulta suojaavia esteitä tulee edelleen raivata pois. Suomen mahdollisuudet vaikuttaa tähän kehitykseen ovat merkittävästi suuremmat EU:n kautta kuin yksinään.

- Suomelle on eduksi saada kauppasopimukseen kirjatuiksi ihmisoikeudet ja työntekijöiden oikeudet. Kilpailuaseman parantaminen laiminlyömällä työntekijöiden oikeuksia ja työsuojelun vaatimuksia on paitsi epäinhimillistä myös kilpailua vääristävää.
- Vapaakauppaneuvottelut on käytävä mahdollisimman avoimesti. Vapaakauppasopimukseen sisältyvää investointisuoja nauttivat vain maan lakien ja määräysten mukaan maahan tehdyt sijoitukset. Määräykset voivat olla kuinka tiukkoja tahansa, kunhan ne ovat tasapuolisia ja syrjimättömiä kotimaisten ja ulkomaisten myös jo maahan tehtyjen sijoitusten suhteen. Investoijilla ei ole mahdollisuutta riitauttaa lakeja ja määräyksiä menetettyjen tuotto-odotusten perusteella.
- Suomelle ovat tärkeitä myös WTO-neuvottelujen uudelleen käynnistäminen ja monenkeskiset kauppasopimukset, sekä sen seuranta miten meille tärkeä naapurimme Venäjä noudattaa WTO-sääntöjä.
- Maataloustuotteiden kaupassa tulee edetä yhteisen maatalouspolitiikan pohjalta ja ensisijaisesti tullikiintiöillä.
- EU:n elintarvikeviraston tulee edelleen tarkastaa tapauskohtaisesti jokaisen geenimanipulaatiota sisältävän elintarvikkeen turvallisuus ennen pääsyä Euroopan markkinoille.
- On tärkeää, että EU-jäsenmailla on oikeus julistaa alueensa vapaaksi GMO-viljelystä sekä oikeus rajoittaa GMO-tuotteiden pääsyä markkinoilleen kansanterveydellisistä ja ympäristösyistä.

6.3. Lähialueet ja arktinen yhteistyö tärkeitä Suomelle

Suomen kannalta lähialueet ja arktinen yhteistyö ovat erityisen tärkeitä.

- EU:n tulee tukea Venäjän lähentymistä Eurooppaan ja integroitumista kansainväliseen sopimusjärjestelmään.
- Suomi pyrkii tiivistämään Itämeren alueen EU-yhteistyötä, tavoitteenaan Itämeren suojeleminen ja alueen taloudellinen kehittäminen.

- Suomi tukee pohjoisen ulottuvuuden ja arktisten asioiden aktiivista edistämistä yhteistyössä EU:n, Venäjän, Norjan, Islannin, Kanadan ja Yhdysvaltojen kanssa.
- Suomen tulee aktiivisesti markkinoida arktisten olosuhteiden osaamista EU-kontekstissa. Teknologian, niin cleantechin kuin laivanrakennuksen osalta kumppanuuksia tarvitaan laajemmin arktisen merenkäynnin maista.
- Suomen visiona on olla vastuullinen arktinen toimija. Suomen tulee ottaa kokoaan suurempaa vastuuta arktisen alueen haavoittuvuudesta, arktisen luonnon hitaasta uudistumisesta, arktisella alueella elävien ihmisten, kansojen ainutlaatuisuudesta ja herkkyydestä. Arktisten seutujen mahdollisuuksia on paljon, mutta mahdollisuuksien rinnalla kulkee vastuu.

6.4. Sisäinen turvallisuus yhteinen tavoite

EU:n tulee jatkaa pitkäjänteistä ja kokonaisvaltaista työtä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden kehittämisessä. Valmistelun tulee olla avointa, komissiota, neuvostoa ja Euroopan parlamenttia sitouttavaa sekä laaja-alaista niin EU-instituutioiden kesken kuin kansalaisyhteiskunnan kanssa.

- EU:n on tehostettava korruption, veronkierron ja rahanpesun vastaisia toimia.
- On etsittävä uusia ja tehokkaampia keinoja torjua EU:n sisäistä turvallisuutta uhkaavaa järjestäytyntä ja muuta vakavaa rikollisuutta. Uutena keinona voitaisiin kehittää hallinnollisia rikostorjuntamenetelmiä kuten EU:n laajuisia liiketoimintakieltoja.
- Rikosoikeudellista harmonisointia tulee kehittää vakavassa rajat ylittävässä rikollisuudessa, jolloin kiinnijäämisriskiin ja selvittämisintressiin voidaan vaikuttaa tai kun kansalliset keinot osoittautuvat riittämättömiksi.
- EU:n rajaturvallisuusstrategia tulisi päivittää laittoman maahantulon, terrorismin ja rajat ylittävän rikollisuuden ennalta ehkäisyn ja torjunnan tehostamiseksi.
- EU:n sisäistä turvallisuutta uhkaavan terrorismin torjunnan avainkeinoja ovat viranomaisten välisen yhteistyön syventäminen ja yhdenmisen rajaturvallisuusjärjestelmän tehokas toimeenpano.
- EU:n on myös entistä tehokkaammin sitoutettava lähtö- ja kauttakulkumaita yhteistyöhön ja terrorismintorjuntaan sekä ääriliikkeiden valvontaan omalla alueellaan.
- EU:n ja sen suurten naapurimaiden kuten Venäjän välistä viisumivapautta ei tule toimeenpanna ennen kuin Älykkäät rajat- paketti on käytössä koko EU-alueella.
- Schengen-alueen tehokas hallinnointi edellyttää kaikkien jäsenvaltioiden sitoutumista. Uusia jäsenmaita EU:hun otettaessa, on varmistettava että jäsenmaiden rajaturvallisuus on jo EU:hun liittyessä riittävällä tasolla.

- Toimiva turvapaikkajärjestelmä edellyttää uskottavaa palautuspolitiikkaa. EU:n takaisinottosopimusverkostoa tulee laajentaa ja takaisinottokysymykset on voitava liittää laajempaan johdonmukaiseen yhteistyöhön kolmansien maiden kanssa.
- Eurooppaan kohdistuvaa laitonta maahantulopainetta tulee ennen kaikkea ehkäistä puuttamalla tehokkaammin syihin lähtömaissa. EU:n virastoja tulee hyödyntää kauttakulkumaiden valmiuksien kehittämisessä ja Euroopan unionin siviilikriisihallintaoperaatioita lähtömaissa on tehostettava.
- EU:n tuet raja-asemien kehittämiseksi on pidettävä riittävällä tasolla ja erityisesti tulevaa viisumivapautta silmälläpitäen, on EU:n voimakkaasti tuettava EU:n ja Venäjän välisten raja-asemien kehittämistä.
- EU-virastoilla on keskeinen rooli erityisten maahantulopaineiden alla olevien jäsenmaiden tukemisessa.
- On tärkeää, että yhä useampi jäsenmaa ottaisi käyttöön pakolaiskiintiöt ja kantaisivat tämän järjestelmän kautta väestömääräänsä nähden yhtä suurta vastuuta kuin Suomi.
- Jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten toimintamahdollisuuksia tietoverkkoympäristössä tapahtuvien rikosten paljastamisessa, estämisessä ja tutkinnassa unionin tasolla on yhtenäistettävä.
- Suomen tulee toimia aktiivisesti ihmiskaupan torjumiseksi koko EU:n alueella. Rajat ylittävää viranomaisyhteistyötä tulee kehittää niin ihmiskaupan uhrien tunnistamisessa, ihmiskaupparikosten tutkinnassa, kuin myös uhrien auttamisessa. Ihmiskaupparaportointia tulee kehittää koko EU-alueen kattavaksi ja yhdenmukaiseksi käytännöksi.

6.5. Sotilaallinen yhteistyö oman puolustuksen tukena

Suomen maanpuolustuksen tulee perustua uskottavaan ja itsenäiseen puolustuskykyyn. Puolustuspolitiikkamme tulee omista lähtökohdistaan ja tarpeistaan käsin jäsenyää osaksi EU:n yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa sekä ylläpitää yhteistyötä Naton kanssa.

- EU-jäsenvaltioiden puolustusyhteistyön jatkaminen suorituskykyjen yhteiskäytöllä ja jakamisella sekä yhteishankinnoilla on hyödyllistä maamme kannalta. Sen sijaan emme tue yhteisen eurooppalaisen armeijan rakentamista.
- EU:n nopean toiminnan joukkojen tarpeellisuutta tulee arvioida kauden aikana. Jatkossa joukot tulisi voida ottaa operatiiviseen käyttöön maailman eri kriisitilanteissa, esimerkiksi turvaamaan humanitäärisen avunannon turvallisuutta luonnonkatastrofeissa.
- Tietokonejärjestelmiä ja niiden varassa toimivia elintärkeitä järjestelmiä tulee suojata yhteistoimin kyberhyökkäyksiä vastaan.
- Suomi jatkaa aktiivista osallistumista EU:n kriisinhallintaoperaatioihin, joissa painopistettä tulee siirtää siviilikriisinhallintaan ja koulutukseen.

6.6. Kehitysyhteistyö tavoitteelliseksi

Korostamme kehitysyhteistyössä johdonmukaisuutta, vaikuttavuutta ja tuloksellisuutta. EU-maiden kehitysyhteistyötä tehostaisi keskinäinen koordinaatio. Yhteiseen ihmisyyteemme kuuluu huolenpito niistä, jotka eivät kykene itsestään huolehtimaan.

- Kehitysyhteistyössä tulee asettaa uudet kansainväliset tavoitteet vuosituhattavoitteiden tultua osin saavutetuiksi.
- Kehitysmaiden tulee saada oikeudenmukaiset verotulot niiltä monikansallisilta yhtiöiltä, jotka niiden alueella toimivat. Esimerkiksi kaivos- ja metsäyritysten tulee raportoida millaista taloudellista toimintaa niillä on ollut ja mitkä ovat niiden maakohtaiset tulot ja maksetut verot.
- Kehitysyhteistyöprojektien ja jäsenmaiden vientitukien tulee kohdistua kokonaisuuden kannalta järkevästi ja oikeudenmukaisesti.
- Kehitysyhteistyössä ja humanitääristen kriisien hallinnassa tulee erityisesti painottaa kolmannen sektorin toimijoiden tärkeyttä mm. paikallisten verkostojen rakentajana.
- Ulkopolitiikassaan EU:n tulee vaikuttaa YK:n organisaation kehittämiseen jotta nopeutta, ketteryyttä ja resurssien käytön tehokkuutta lisättäisiin apuhankkeissa ja humanitääristen kriisien hoitamisessa.